

> **Il·lustracions: Lluís Puigbert Punset**, Figueres, 1968. Il·lustrador i dissenyador gràfic. Combina el disseny amb el dibuix humorístic i la il·lustració. Col·labora amb una vinyeta satírica al diari *El Punt* des de l'any 2000, i amb la tira «Gat i Gos» al *Setmanari de l'Alt Empordà* des del 1996. Ubicat a Figueres, l'estudi Sid, amb Puigbert al capdavant, ha exportat dissenys i dibuixos per a les pantalles del musical aeri *Dreamings* al circuit de Motegi (Japó), per a la promoció dels World Games a Duisburg (Alemanya), per al Museu Olímpic de Lausana (Suïssa) i per als campionats de paracaigudisme a Lahti (Finlàndia), entre d'altres llocs.

que s'ha acostat i assegut al costat d'ell; i amb el bell cap ennegrit a la seva falda li lleva una finíssima alga verda dels cabells, li acaricia el front, els pòmuls, enfonsa una mà plena de sol en la barba espessa, i amb el seu perfil gairebé tocant-li la boca es deixa anar el rodet, com per besar-li un secret des de l'altre costat

del teló de la seva cabellera vermella, fins que obro els ulls i tot es desfà en sorra menuda, en unes quantes gavines que busquen per la platja buida.

Jorge Garralda.

(Original en castellà, traduït per Dani Vivern).

Fem-ho fàcil!

Mentre abaixa la reixa del restaurant —avui plega a les sis toques— li sona el mòbil: és la seva dona, que li diu que passi pel súper a comprar una dotzena d'ous, i també iogurts, fruita i un pot gros de detergent per a la roba, que hi havia d'anar jo però l'Aniol no es troba bé i fa una horeta

que s'ha adormit al sofà. Al cap d'un quart és davant la lleixa dels ous: mitjans, grossos, supergrossos. Hosti, ja hi som! Mida dels ous? Agafo la ela, que no tinc ganes de pensar. Anem pel detergent: sabó de Marsella, roba blanca, roba de color, amb partícules d'oxigen actiu, amb efecte lleixiu, suavitzant incorporat...

Mercè Saurina i Clavaguera

Empordanesa. Professora de català i de música a l'Institut de Vilablareix. Cantaire del Cor de Cambra de la Diputació de Girona. Mare de quatre nenes. Escriptora quan disposa de temps. Llicenciada en filologia clàssica, filologia catalana i diplomada en logopèdia. Com va dir algú, no forçosament en aquest ordre.

Collons, tu, altra vegada! Agafa, una mica indecís, el d'oxigen actiu. Per a la fruita no hi ha problema: tres o quatre peces de cada, i avall que fa baixada. El problema es repeteix davant la prestatgeria dels iogurts, que deu fer cinc metres de llarg, bufa!, i gairebé dos d'alçada: amb bífidus, sense bífidus, líquid, ensucrat, sense ensucrar, amb gust de fruita però sense fruita, amb trossets, desnatat, enter, per reduir el colesterol, grec, català... Que no en tinc prou, amb el restaurant? Cafè: curt, americà, amb gel; tallat i cafè amb llet: curt de cafè, amb llet desnatada, semidesnatada i, si pot ser, freda, amb llet natural; que tens llet de soja? (si és soja no és llet, no? O la munyen, la soja?); amb sacari-

na, aspartam, sucre de canya... Escolta, per casualitat, no deus pas tenir mel?... N'està ben tip.

Arriba a casa amb els iogurts equivocats: a l'Aniol li agraden els naturals sense sucre i la Martina no suporta trobar-hi noses... No n'has portat, de líquids? No, no n'he portat. N'ha comprat mitja dotzena de naturals ensucrats i mitja més amb bocins de maduixa i fruites del bosc. No, si no n'ensopega ni una!

L'endemà arriba al restaurant decidit a posar els punts sobre les is: això s'ha d'acabar. Truca al proveïdor de cafès: escolti, porti-me'ls tots descafeïnats, d'aquells que hi diu «gust intens». Tot seguit, canvia la comanda de llet: tota semidesnatada, sisplau. Li diu al cambrer nou que agafi el sucre i el passi pel molinet fins que quedi en pols. Tot seguit, el distribueix en aquelles sucres d'acer inoxidable, ben opaques, que acaba de comprar, unes d'un blau metal·litzat i les altres tirant a groc, també metàl·liques. Al cap d'uns dies fa la prova: cafès, en voldran? I comença el ball de llets, sucres i cafeïnes. Es posa darrere la barra: tots descafeïnats, ni llargs ni curts, i els tallats amb llet semidesnatada. Després reparteix dues sucres a cada taula. Comenta que el pot blau és el del sucre i el daurat el de la sacarina en pols.

De tant en tant, algun client pregunta: vols dir que m'has posat la llet desnatada? I tant, és que hem canviat de marca! Caram, com endolceix aquesta sacarina! Oi que sí? Cada vegada imiten el sucre més bé!

Ostres, avui sí que me l'has fet poc carregat! Vol dir?... Havent dinat, a les taules es veu tothom content. Enganyat però feliç. I en Pep, la veritat, sembla molt més distès.

Mercè Saurina.

